

Creșterea Limbii Românești

- fondată în anul 2013, odată cu Legea
ZILEI NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE

TATIANA DABIJA

LIMBA NOASTRĂ CEA ROMÂNĂ

Limba noastră-i vechi meleag

Moștenită cu mult drag –

Din strămoși lăsată nouă

Spărgând lacrima în două

În pământul copt sub rouă.

Limba noastră-i legământ

Cu bătrânul ei cuvânt,

Fruntea sus românul are,

Limba noastră-i mândrul soare –

Doina ei n-are hotare.

Limba noastră-i vechi tezaur –

Casa noastră părintească,

Codrul cu mirosu-i verde

Este limba românească

Ca și mama, Ea, te crede.

Limba noastră cea română
Are rădăcini creștine –
Demn de Dânsa e-un popor
Cu drapelul tricolor
Și cu cântu-i plin de dor.

Dulce grai, rostirea-i dulce
De când lumea vru să fie,
Pe pământ străbun fu crucea
Și simbolul omeniei
În înaltul veșniciei.

Limba noastră-i câmp în floare
Cu avânt spre libertate,
Unde soră e și frate
Tot ce-n lume avem parte
Până dincolo de moarte.

Limba noastră-i plâns și cântec
De aici pân-la izvoare,
Tot ce bucură și doare
Și în suflet freamăt are –

Este limba noastră sfântă.

Limba mea – străbunul grai

Înverzește al meu plai,

Când cuvântă-al meu popor

Se-umple sufletul cu dor.

Unde-aș fi, unde m-aș duce –

Limba mea e cea mai dulce.

31 AUGUST

N-a mai rămas nimic decât cuvântul,

Ar mai urma să-l vindem și pe el,

Și-n secole să stingem infinitul

Al scrisului numit: latin.

Străini în casa de străbuni lăsată

Și dincolo de orice jurământ

În sufletul ce-și caută o pradă

Găsim frumosul rătăcit în gând.

Și limba românească – limbă sfântă

Dintr-un trecut fără hotar renaște

De parcă Dumnezeu își puse mâna

Deasupra visurilor noastre.